

ע"פ 44062/10/16 - מ.ר. נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 44062-10-16

לפני:

כב' השופט אהרן פרקש, נשיא

כב' השופט משה דרורי, סגן נשיא

כב' השופט עודד שחם

המערער

מ.ר.

ע"י ב"כ עו"ד ריאד סואעד

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שני טביב

מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק - דין

1. בפנינו ערעור על הכרעת דין וגזר דין של בית המשפט השלום בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ) בת"פ 38469-08-14.

2. בהכרעת הדין מיום ג' כסלו תשע"ו (15.11.15), נקבעו ממצאים עובדתיים, לאחר שמיעת עדי תביעה ועדי ההגנה, לפיהם ביום 17.2.14 תקף המערער שוטרים, ובנוסף לכך תקף את בתו החורגת הקטינה ואיים על השוטרים, הן באירוע, הן כאשר הובל בניידת לתחנת המשטרה, והן בתחנת המשטרה עצמה.

3. בגזר הדין מיום כב' אלול תשע"ו (25.9.16) נקבע מתחם עונש הולם של מכלול המעשים שהוא מאסר בפועל לתקופה שבין מספר חודשים ועד 9 חודשים, והעונש שנגזר הוא 5 חודשי מאסר בפועל, ושלושה חודשי מאסר על תנאי.

4. בהודעת הערעור מועלות טענות רבות כנגד הכרעת הדין, שעיקרן טעויותיו של בית משפט קמא בכך שהאמין לשוטרים ולא האמין למערער ולבתו. כמו כן, נטען כי המאשימה נקטה אכיפה בדרגת כח שלא העמידה לדין את הקטינה אלא רק את אביה המערער.

5. ביחס לגזר הדין, הובאה פסיקה רבה לעניין מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות של אלימות כלפי שוטרים, ונטען כי מן הראוי להטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי או מאסר בעבודות שירות.

6. בטיעונים בפנינו חזר עו"ד ראיד סואעד על הטענות שבכתב.

7. ב"כ המדינה, עו"ד שני טביב, תמכה בפסק דינו של בית משפט קמא.

8. נקדים ונאמר, כי דין הערעור להידחות על שני חלקיו.

9. ככל שמדובר בהכרעת הדין, טענות הסנגור הנן במישור העובדתי בלבד. מי ששמע את העדים הייתה הערכאה הראשונה, ולא מצאנו כל מקום להפעלת חריג לכלל הידוע לפיו אין ערכאת הערעור מתערבת בממצאים עובדתיים שנקבעו על ידי הערכאה המבררת, כאשר זו שמעה את העדים והתרשמה מהם באופן אישי. לא נעלם מעינינו, כי קיימות סתירות ואי התאמות מסוימות בין העדויות, ואולם מקובלת עלינו קביעת בית משפט קמא, כי אין מדובר בעניינים היורדים לשורשם של דברים, ואין בהם כדי להצדיק את דחיית גרסאותיהם של עדי התביעה.

ראוי לציין, כי עדי התביעה היו לא רק השוטרים עצמם, שמבין שורותיו של טיעוני ב"כ המערער חברו יחד כנגד המערער; ניתן משקל גם לעדות החובש המתנדב, שלגביו אין פקפוק כי מדובר בעד אובייקטיבי לחלוטין.

לא למותר להוסיף, כי בית משפט קמא, אשר התרשם במישור מעדותו של המערער, לא מצא אותה מהימנה.

כמו כן, התייחס בית משפט לעדות הבת, אשר מצד אחד אישרה כי אביה המערער דחף אותה והיא פגעה בקיר, ומצד שני, לא ניתן היה להתבסס על מלוא עדותה של הבת, שכן, לפי קביעת בית משפט קמא, היא ניסתה "**לסייע לנאשם ולחלצו מאשמה, גם על חשבון מסירת עדות שאינה אמת**" (עמ' 5 להכרעת הדין).

אין לנו כל יסוד להתערב בקביעות אלה.

10. אשר לטענת האכיפה הבררנית, קשה היה לירד לעומק כוונת הסנגור. האם חייבת המדינה, להעמיד לדין גם את האבא וגם את הבת החורגת הקטינה, ורק כך ניתן היה לסכור את טענת האכיפה הבררנית? עמדת המאשימה בדבר אי העמדה לדין של קטינה, שנחבלה על ידי אביה, גם אם פגעה במידה מסוימת גם בשוטרים, כנטען, היא גישה מוצדקת. יש ממש בטענת המאשימה כי הקטינה נקלעה במקרה זה לסיטואציה מורכבת. לא למותר להוסיף, כי בעוד שלמערער עבר פלילי מכביד (נושא אליו נשוב בעניין העונש), אשר רלוונטי גם לעניין העמדה לדין, הרי אין חולק כי לקטינה אין עבר פלילי, והחלטה על העמדה לדין תכניס אותה למעגל הפלילי. שיקול הדעת של המאשימה, אשר בחרה שלא לעשות כן, הוא סביר, ולבטח אינו מצדיק שימוש בדוקטרינה של אכיפה בררנית.

11. ככל שמדובר בעונש, על פני הדברים המתחם שקבע בית משפט קמא, מתיישב עם הפסיקה שהביא, ועם מכלול נסיבותיו של העניין.

12. לעניין העונש המתאים, ראוי להזכיר כי מדובר במערער יליד 1969, שלו עבר פלילי עשיר הכולל שורה של מאסרים. לא למותר להזכיר, כי גם בעת ביצוע העבירות, לטענתו, היה תחת השפעת אלכוהול, דבר שגם אמר במילותיו האחרונות לבית המשפט (עמ' 43 שו' 12).

13. לא נעלם מעינינו כי המערער מגדל באופן חלקי ארבע בנות, חלקן בנותיו וחלקן בנות חורגות. אולם, שתי הבנות הקטנות נמצאות בפנימייה, ועל כן המאסר שהוטל על המערער אין בו כדי לגרום להן נזק. על פי בקשתו של המערער, נדחה מועד תחילת ריצוי העונש לתחילת יולי 2017 כדי לאפשר לו קשר עם ילדותיו הנמצאות בפנימייה.

14. לא נעלמו מעינינו גם שיקולים לקולא שהועלו, ובהם מצבו הנפשי של המערער, וכן פרטים המצויים בתסקיר שירות המבחן (עמ' 2 למעלה), ונושא נוסף שמפאת צנעתו לא הוזכר בגזר הדין (סוף עמ' 4 לגזר הדין).

15. במכלול הנתונים, ובהם חומרת העבירות של פגיעה בשוטרים ובקטינים ואיומים כלפי אנשי מרות, ובהתחשב בנסיבותיו האישיות של המערער, גזר הדין סביר ומאוזן.

16. לאור האמור לעיל, הערעור הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין נדחים בזה.

17. על פי הסכמת הצדדים, פסק הדין יישלח להם בדואר. מועד תחילת ריצוי עונש המאסר של 5 חודשים נקבע בזה ליום 2.7.17.

18. על המערער להתייצב לריצוי עונשו בימ"ר ניצן, ביום 2.7.17 עד לשעה 10:00 בבוקר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון, או כל תעודה מזהה אחרת.

על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפון 08-9787377 או 08-9787336.

המזכירות תשלח העתק פסק דין לשב"ס ולשירות המבחן וכן לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ג' אדר תשע"ז, 01 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.

עודד שחם, שופט

**משה דרורי, סגן
נשיא**

**אהרן פרקש, נשיא
[אב"ד]**